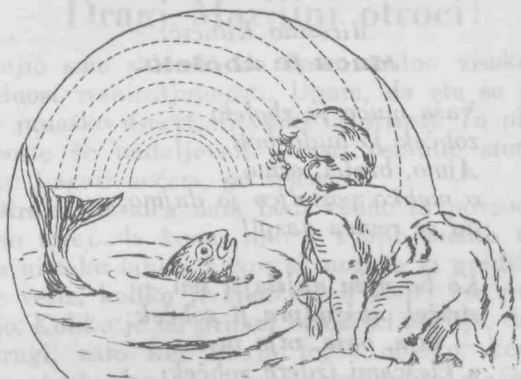

Radivoj Rehar:
Sirota Anica in ribica.

Šla je sirotica Anica
 gledat, kje njena je mamica,
 šla preko polja širokega
 tja do morjá je globokega.

Tamkaj ob bregu se solnčila
 v morju prelepa je ribica,
 njej se je reva potóžila,
 svoje gorje ji razlóžila:

»Ribica, ribica, dober dan!
 Daj, me prenesi na ono stran;
 daj, ah, prenesi me daleč tja,
 kjer je zdaj mamica moja doma!«

Ribica z repkom je zmignila,
 glavo iz vode je dvignila,
 revico Anico gledala
 pa ji sočutno povedala:

»Če bi nosila te venomer,
 rano od jutra in pozno v večer,
 in od večera do belega dne,
 še bi nikoli ne prišla do nje,
 še bi nikoli ne prišla do tja,
 kjer je zdaj mamica tvoja doma...«